

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/70/2019
Identifikačné číslo spisu: 3115205390
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3115205390.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu PRIMA ZDROJ Považská Bystrica, spol. s r. o., so sídlom Tatranská 295, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 00 694 100, právne zastúpeného LALINSKÝ ADVOKÁT, s. r. o., so sídlom Námestie Andreja Hlinku 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 253 096 proti žalovanému Mgr. Jozefovi Gáplovskému, advokátovi, so sídlom kancelárie Centrum II. 88/35, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 42 022 339, o vydanie vecí, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/126/2015-336, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/234/2017-362 zo dňa 15. 05. 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 36Cb/126/2015-336 zo dňa 31. 03. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 06. 2018, žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal vydania všetkých podkladov, písomností, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, (právoplatné i neprávoplatné súdne rozhodnutia, návrhy, rozhodnutia súdneho exekútora), ktoré súviseli so zastupovaním žalovaného v právnych sporoch, podrobne špecifikovaných v prílohe č. 1 žaloby - v prehľade neodovzdaných sporov. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako advokátom uzavrel dňa 02. 01. 2006 zmluvu o poskytovaní právnej pomoci a dodatky k nej, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal poskytovať na základe osobitne udelených plných mocí právnu pomoc pri riešení sporov, v právno-poradenskej činnosti, spracovaní právnych rozborov, spisovaní listín, zastupovaní pred súdmi a ďalšími inštitúciami a orgánmi, a to nielen žalobcovi, ale aj

spoločnostiam, pre ktoré žalobca zabezpečuje na základe zmlúv o poskytovaní služieb ekonomické, technické i obchodné poradenstvo. Zmluvné strany sa dohodli v zmysle čl. IV bod 5 zmluvy o právnej pomoci, že v prípade ukončenia právnej pomoci bol žalovaný zaviazaný odovzdať žalobcovi všetky doklady a materiály súvisiace s riešenými prípadmi. Žalovaný si neplnil zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazal tým, že žalobcu neinformoval o priebehu a záveroch jednotlivých konaní, v ktorých mu bolo udelené plnomocenstvo. Žalobca dňa 15. 06. 2012 odvolal žalovanému všetky plné moci a zároveň vyzval advokáta k odovzdaniu kompletnej dokumentácie k jednotlivým súdnym a exekučným konaniam tak, aby bolo možné zistiť skutkový stav veci a následne prideliť inému právnenému zástupcovi. Žalovaný bol na porušovanie zmluvy upozornený a viacnásobne vyzvaný na odovzdanie sporov výzvami zo dňa 10. 04. 2012, 10. 12. 2012, 19. 11. 2012 a 15. 07. 2014. Žalobcovi aj napriek výzvam nebola požadovaná dokumentácia odovzdaná, v dôsledku čoho vznikajú žalobcovi škody, a to predovšetkým z pohľadu poškodenia obchodného mena žalobcu, ktorý si vždy plnil svoje povinnosti voči veriteľom, ako aj poškodenie obchodného mena spoločností, ktorým žalobca poskytuje poradenstvo a zabezpečuje ostatné služby. Žalovaný sa dostal do obrazu nezodpovedných partnerov, ktorí si neplnia svoje povinnosti vyplývajúce zo súdnych rozhodnutí, a to z dôvodu, že advokát žalobcu neinformoval o priebehu jednotlivých konaní, v ktorých prevzal zastúpenie, a to najmä v časti povinnosti žalobcu úhrady súdnych poplatkov, trov právneho zastúpenia a ďalších trov konania, ku ktorých úhrade súd žalobu zaviazal,

sa žalobca dostáva, nielen z pohľadu Justičnej pokladnice SR, ktorá žalobcu často vyzýva k úhradám splatných záväzkov z titulu úhrad trov konania, ale aj z pohľadu samotných žalovaných, resp. príslušnej protistrany a jej právneho zástupcu. Vzhľadom na to bol podaný podnet - sťažnosť na konanie advokáta - na Slovenskú advokátsku komoru, a to listom

z 28. 11. 2013, pričom dňa 12. 08. 2014 bolo žalobcovi oznámené, že sťažnosť žalobcu na postup advokáta bola prerokovaná, pričom bol podaný návrh na disciplinárne konanie voči žalovanému. Takýmto konaním, resp. nekonaním zo strany žalovaného sa žalobca dostal do pozície, kedy je poškodzované jeho meno a súčasne je žalobca pod neustálou hrozbou možnosti vedenia exekučného konania, prípadne konkurzu voči jeho osobe. Nakoľko žalobca nemá vedomosť o množstve právoplatne ukončených sporov, z ktorých mu z dôvodu neodovzdania potrebnej dokumentácie zo strany žalovaného hrozia reálne škody, čo u žalobcu vzbudzuje opodstatnené obavy z možného poškodenia. Žalobca taktiež poukázal na § 6 advokátskeho poriadku, v ktorom sú definované povinnosti advokáta pri zastupovaní a tiež poukázal na § 18 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii.

3. Uznesením, vyhlásenom na pojednávaní dňa 01. 03. 2017, súd prvej inštancie na návrh žalobcu pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalobca sa v konaní domáha proti žalovanému uloženia povinnosti vydať žalobcovi advokátske spisy, týkajúce sa súdnych a exekučných konaní, identifikovaných v prílohe žaloby. Žalobca poukázal na to, že presný obsah spisov je známy len žalovanému, preto nie je v možnostiach žalobcu bližšie špecifikovať dokumenty obsiahnuté v týchto spisoch. Žalobca spismi nedisponuje a žalovaný dosiaľ nepreukázal, že spisy odovzdal žalobcovi. V ostatnom žalobca zotrval na tvrdeniach uvedených v pôvodnej žalobe.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo k advokátskym /klientskym/ spisom, registrovaným a vedeným advokátom pre každý prípad poskytovania právnych služieb v prospech žalobcu ako klienta, na zmluvnom základe v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Advokátske spisy po skončení právneho zastúpenia a zaplatení faktúry a finančnom usporiadaní pohľadávok a záväzkov sa uzatvoria a uložia do spisového archívu. Advokátsky spis nemožno vydať klientovi, nakoľko obsahuje aj dokumenty patriace advokátovi /čl. VII bod 1 Návrhu spisového poriadku ako prílohy uznesenia Slovenskej advokátskej komory č. 29/11/2011 zo dňa 01. 12. 2011 o odporúčanom spôsobe vedenia spisovej agendy/. Vo vzťahu k predmetu sporu považoval súd prvej inštancie uloženie disciplinárneho opatrenia /§ 6 ods. 1 písm. a/, b/ Advokátskeho poriadku Slovenskej advokátskej komory/ advokátovi - žalovanému za právne irelevantné z dôvodu nepreukázania uloženia disciplinárneho opatrenia za porušenie povinnosti žalovaného ako advokáta vydať advokátsky spis klientovi. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na právo klienta nahliadať

do súdnych spisov v sporoch označených v prílohe 1 žaloby, ktorým spôsobom môže žalobca zistiť stav jednotlivých súdnych konaní, vrátane rozhodnutí a iných listín, ktoré sa v spisoch nachádzajú, príp. ktoré žalovaný prevzal.

5. O náhrade trov žalovaného ako úspešnej strany v spore rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku /ďalej aj C. s. p./ a žalovanému priznal náhradu 100% trov konania.

6. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

7. Konštatoval, že napadnutý rozsudok preskúmal v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok prvoinštančného súdu je vecne správny. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., keďže v danej veci nezistil dôvod na to, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vychádzal preto zo skutkových zistení, ustálených v konaní súdom prvej inštancie.

8. Žalobca v odvolaní tvrdil, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a odôvodnenie rozsudku neobsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd absenciu náležitostí písomného vyhotovenia odôvodnenia rozsudku nezistil. Žalobca svoje tvrdenie konkretizoval ako absenciu odôvodnenia podstatných záverov súdu prvej inštancie, ktorý sa len stroho obmedzil na citáciu stavovských /advokátskych/ predpisov. Za podstatné závery žalobca považoval posúdenie a hodnotenie skutočností, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti a po odvolaní plných mocí mal povinnosť odovzdať žalobcovi všetku dokumentáciu a skutočnosť, že žalovaný svojim konaním doposiaľ spôsobuje žalobcovi škodu a poškodzuje jeho dobré meno.

9. Písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvej inštancie po uvedení náležitostí podľa § 220 C. s. p. obsahuje, čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, procesný postup súdu, uvedenie prostriedkov, ktorými súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, ako jednotlivé skutkové zistenia z vykonaných dôkazných prostriedkov posúdil, citáciu použitých právnych noriem hmotného práva, ako aj právnych noriem týkajúcich sa advokácie. Za splnenia základných náležitostí podľa § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodnenie rozsudku dáva podklad pre výrok rozsudku a pre prieskum správnosti postupu súdu prvej inštancie v odvolacom konaní. Rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa podmienku presvedčivosti a preskúmateľnosti, keď s prihliadnutím na predmet sporu súd prvej inštancie vymedzil podstatné dôvody, pre ktoré žalobu o vydanie veci /splnenie nepenažnej povinnosti/ zamietol /charakter a obsah advokátskeho spisu vedeného advokátom pre každý prípad, v ktorom ho klient splnomocnil na zastupovanie v konaní, s tým, že advokátsky spis nie je vecou totožnou s listinami, ktoré tvoria jeho obsah/.

10. Z úradnej povinnosti posudzoval odvolací súd tiež to, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, odvolací súd konštatoval, že v konaní neboli zistené procesné vady, zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. Námietky žalobcu procesného charakteru vyhodnotil odvolací súd ako tvrdenia bez významu na realizáciu procesných práv žalobcu v predmetnom konaní. Súd prvej inštancie splnil povinnosť podľa § 181 ods. 2 C. s. p. s dostatočnou znalosťou veci, ktorú zistil nielen v rámci prípravy pojednávania, ale aj v priebehu konania. Pri vykonávaní dôkazov listinami postupoval súd prvej inštancie v súlade s § 204 veta za bodkočiarkou C. s. p., pretože listiny, ktorými dokazovanie vykonal, boli doručené stranám sporu. V takom prípade sa dôkazy listinami nevykonávajú čítaním listín ani oznámením ich obsahu. Tento spôsob vykonania dôkazov listinami je zřejmý zo zápisnice z pojednávania zo dňa 01. 03. 2017,

ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. V zápisnici sa uvádza, že právny zástupca žalobcu nemal žiadne námietky k spôsobu vykonania dokazovania.

11. Žalobca sa domáhal splnenia povinnosti, ku ktorej sa žalovaný zaviazal zmluvou o právnej pomoci zo dňa 02. 01. 2000, uzavretej medzi žalobcom ako klientom a žalovaným ako advokátom, konkrétne podľa čl. IV bod 5 tejto zmluvy. Povinnosť advokáta bola dohodnutá pre prípad ukončenia právnej pomoci a spočívala v záväzku advokáta odovzdať klientovi všetky doklady a materiály súvisiace s riešenými prípadmi. Z povinností advokáta, ktoré zmluvné strany vymedzili v čl. III bod 2, 3 a 4 vyplýva, že advokát mal viesť register sporových spisov, tento mal priebežne aktualizovať a dopĺňať o informácie týkajúce sa riešených sporov, tento mesačne, najneskôr do 5 dní po skončení príslušného mesiaca predkladať klientovi a originály všetkých rozhodnutí predkladať žalobcovi po ich doručení alebo po ich vyhotovení za účelom vedenia evidencie v danom spore žalobcom. Posúdením obsahu tejto zmluvy, vzájomných práv a povinností počas trvania záväzkového vzťahu a po jeho ukončení, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvné strany ani za účelom právnej istoty nevymedzili postup, formu ani spôsob odovzdávania podkladov /iných ako sú rozhodnutia/ žalobcom žalovanému, potrebných k zastupovaniu a ich následného vrátenia. Žalobca netvrdil, že o odovzdávaní a vrátení týchto podkladov sa viedla evidencia, zachytávajúca kedy a aký konkrétny podklad žalobca poskytol žalovanému a kedy bol tento konkrétny podklad žalobcovi vrátený. To sa týka aj povinnosti žalovaného podľa čl. III bod 2 písm. b/ zmluvy.

12. Uplatnenie ochrany podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje pre úspešnosť žaloby /actio revindicatio/ preukázanie, že vec, v danom prípade konkrétna listina, je v držbe žalovaného a žalovaný nie je ochotný listinu, ktorú má u seba neoprávnene, vydať, ako aj skutočnosť, že žalobca je vlastníkom, prípadne oprávneným držiteľom listiny alebo listín, vydania ktorých sa domáha. Týmto predpokladom subjektívneho práva žalobcu materiálnej povahy venoval súd prvej inštancie pozornosť pri vymedzení a určení predmetu sporu a dokazovania, podstatných skutkových a právnych záverov. V danom spore o vydanie vecí - advokátskych /klientskych/ spisov - je bez významu riešenie otázky /aj ako prejudiciálnej/ škody, jej náhrady, ako aj posudzovanie poškodzovania, vrátane miery tohto poškodzovania a poškodenia, dobrého mena žalobcu ako podnikateľského subjektu. Advokátske /klientske spisy/ tvorené konkrétnymi písomnosťami /čl. VI bod 2, čl. VII bod 1 Návrhu spisového poriadku ako prílohy uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 29/11/2011 zo dňa 01. 12. 2011 o odporúčanom spôsobe vedenia spisovej agendy/, ktoré sa vzťahujú na konkrétne konanie, patria advokátovi a ich vydania sa nemožno úspešne domáhať.

13. Odvolací súd po vyhodnotení podstatných odvolacích tvrdení konštatoval, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 C. s. p. Žalovaný ako úspešná strana sporu má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd zistil, že žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 a 421 C. s. p.

16. Uviedol, že prvoinštančný a ani odvolací súd sa nezaoberali jeho argumentáciou a predloženými dokladmi, a to, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb a porušil aj poriadok Slovenskej advokátskej komory o vedení spisov. Súdy sa nezaoberali skutočnosťou, že Slovenská advokátska komora žalovanému uložila

disciplinárne opatrenie za to, že neplnil svoje povinnosti advokáta voči klientovi a tiež že neodovzdal dokumenty, ktorými disponoval a bol po odvolaní splnomocnení povinný ich žalobcovi vydať. Odvolací súd sa uspokojil s konštatovaním, že dôkaz o disciplinárnom opatrení je irelevantným a nepodstatným pre tento spor. Žalovaný v konaní nikdy nepreukázal, že by spisovú agendu po ukončení zastúpenia žalobcu žalobcovi odovzdal, je teda zrejmé, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, čím sa konajúce súdy taktiež nezaoberali. K mnohým tvrdeniam žalobcu sa súd pred ukončením dokazovania zákonom predpísaným spôsobom nevyjadril, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, odvolací súd sa k argumentom žalobcu uvedeným v odvolaní v odôvodnení rozsudku takmer vôbec nevyjadril, resp. sa k argumentom žalobcu vyjadroval len formálne a nanajvýš stručne, pričom v odôvodnení najmä konštatuje, že sa stotožňuje s prvoinštančným súdom, prípadne len stručne rozšíril argumentáciu, čo však nemôže obstať. Odvolací súd len konštatuje, že súhlasí a stotožňuje sa s prvoinštančným súdom. Akými úvahami a v dôsledku akých procesných úkonov súd dospel k uvedeným záverom však nie je možné z odôvodnenia rozsudku zistiť.

17. Právna úprava, konkrétne ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., umožňuje odvolaciemu súdu odôvodniť svoje rozhodnutie skonštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Aj toto ustanovenie zákona však treba vykladať a aplikovať tak, aby bolo v súlade s ústavou /čl. 152 ods. 4 Ústavy SR/, a teda aj s princípmi práva na súdnu a inú právnu ochranu /čl. 46 ods. 1 Ústavy SR/ a obdobne aj právom na spravodlivý proces /čl. 6 ods. 1 Dohovoru/, a to najmä v prípade, že žalobca dôvody napadnutého rozhodnutia spochybňuje. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku zakladá z hľadiska judikatúry súdov jeden z dovolacích dôvodov /napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo 170/20105, sp. zn. 4 Cdo 171/2005, nález Ústavného súdu SR I. ÚS 342/2010, čl. 6 ods. 1 Dohovoru/.

18. Odvolací súd sa takmer nezaoberal otázkou, že prvoinštančný súd opomenul vykonať svoju povinnosť a nevysporiadal sa s otázkou aplikácie, resp. neaplikácie ustanovenia § 366 písm. d/ zákona, ktorá mu umožňovala prihliadať aj na dôkaz predložený v odvolacom konaní. Podľa názoru žalobcu zakladajú uvedené vady konania odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom, prípadne inú vadu v konaní.

19. Preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15. 05. 2018, sp. zn. 16Cob/234/2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. 03. 2017, sp. zn. 26Cb/126/2015 v zmysle § 449 ods. 2

C. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby dovolaním napadnutý rozsudok, ako aj rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov dovolacieho konania.

20. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky /ďalej tiež najvyšší súd /ako súd dovolací /§ 35 C. s. p./, po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané /§ 424 C. s. p./, zastúpená advokátom, v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p./ dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

22. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti /1. júla 2016/.

23. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol Civilný sporový poriadok ako nový

civilný kódex v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou v Občianskom súdnom poriadku, je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

24. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené /primárnym/ záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným /sekundárnym/ záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému primárnemu záveru, platná právna úprava mu neumožňuje preskúmať napadnuté rozhodnutie a konanie, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

25. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a 421 C. s. p.

26. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ rozhodnutie trpí niektorou z väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia /tzv. vady zmätočnosti/.

27. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

28. Pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

29. Žalobca v dovolaní uviedol, že prípustnosť dovolania je založená ustanoveniami § 420 a § 421 C. s. p. bez akejkoľvek konkretizácie dovolacieho dôvodu. Argumenty žalobcu vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ preto nemožno považovať za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. Dovolateľ v podstate nenamietal právne posúdenie vecí konajúcimi súdmi, ale ich skutkové závery, vedúce k právnemu záveru o neopodstatnenosti jeho žaloby. Súd pri právnom posúdení vecí rieši právne otázky, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie vecí odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdu. Dovolací súd skutkové závery nie je oprávnený preskúmať, pretože v zmysle § 442 C. s. p. je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

30. Právnou otázkou je otázka, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. a možno ňou rozumieť tak otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce a pod., ako

aj otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení /3Cdo/158/2017/.

31. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu /ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí vyriešiť/ konkrétne nevymedzil a rovnako ju nemožno vyvodíť ani z obsahu dovolania. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne posúdil. Dovolací súd nemôže namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by uskutočnil procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, než aké boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo vyjadrení k dovolaniu.

32. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa spočívajúcu v tvrdení, že rozhodnutie odvolacieho, ako aj prvoinštančného súdu nie je dostatočne odôvodnené, dovolací súd konštatuje, že po preskúmaní obidvoch vo veci vydaných rozhodnutí možno dospieť k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným rozsudkom súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p., a preto ich možno považovať za preskúmateľné a ústavne akceptovateľné. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom súd podrobne zdôvodnil zamietnutie žaloby s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia, čo podrobne rozvinul odvolací súd v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia. Obsah spisu neopodstatňuje argumentáciu, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie, zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a naplnenie procesnej vady podľa § 420 písm. f/ C. s. p., nemožno považovať to, že odvolací súd /resp. aj súd prvej inštancie/ neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu /I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013/.

33. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

34. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p., § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p./.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.